

ระเบียบการจ่ายเงินเพิ่มพิเศษสำหรับข้าราชการ
ซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่ประจำอยู่ในต่างประเทศ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2511

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบว่าด้วยการจ่ายเงินเพิ่มพิเศษสำหรับข้าราชการ
ซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่ประจำอยู่ในต่างประเทศ คณะรัฐมนตรีจึงลงมติให้วางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1. ระเบียบนี้ เรียกว่า “ระเบียบการจ่ายเงินเพิ่มพิเศษสำหรับข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่
ประจำอยู่ในต่างประเทศ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2511”

ข้อ 2. ระเบียบนี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 2 ตุลาคม 2511 เป็นต้นไป

ข้อ 3. ให้ยกเลิกความในข้อ 5. แห่งระเบียบการจ่ายเงินเพิ่มพิเศษสำหรับข้าราชการซึ่งมีตำแหน่ง
หน้าที่ประจำอยู่ในต่างประเทศ พ.ศ. 2504 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบการจ่ายเงินเพิ่มพิเศษสำหรับ
ข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่ประจำอยู่ในต่างประเทศ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2505 และ ให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ 5. พ.ช.ต. สำหรับข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่ประจำอยู่ในต่างประเทศให้จ่ายเงินได้ตั้งแต
วันเข้ารับหน้าที่จนถึงวันที่พ้นจากหน้าที่ ถ้าต้องมอบงานในหน้าที่ ให้จ่ายต่อไปได้จนถึงวันที่มอบงานเสร็จ
แต่ต้องไม่เกินสิบห้าวัน เว้นแต่ในกรณีจำเป็นต้องมอบงานเป็นเวลาเกินกว่าสิบห้าวัน ก็ให้จ่ายได้อีก โดย
อนุมัติของรัฐมนตรีเจ้าสังกัด แต่รวมทั้งสิ้นต้องไม่เกินสามสิบวัน

ในกรณีที่มีการตัดสัมพันธ์ทางการทูต และข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่ประจำอยู่ในต่างประเทศ
เดินทางกลับประเทศไทยและยังไม่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอื่นในประเทศไทย ให้จ่าย พ.ช.ต. สำหรับ
ข้าราชการนั้นรวมทั้งเงินเพิ่มสำหรับภริยาหรือสามีได้เป็นเวลาไม่เกิน 3 เดือน นับตั้งแต่วันที่เดินทางกลับถึง
ประเทศไทย”

ข้อ 4. ให้ยกเลิกความในข้อ 7. แห่งระเบียบการจ่ายเงินเพิ่มพิเศษสำหรับข้าราชการซึ่งมีตำแหน่ง
หน้าที่ประจำอยู่ในต่างประเทศ พ.ศ. 2504 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบการจ่ายเงินเพิ่มพิเศษสำหรับ
ข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่ประจำอยู่ในต่างประเทศ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2507 และ ให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ 7. ข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่ประจำอยู่ในต่างประเทศ ถ้ามีภริยาหรือสามีร่วมอยู่ด้วย หรือมี
บุตรตามไปอยู่ในต่างประเทศ หรือมีบุตรเกิดใหม่อยู่ในต่างประเทศด้วย ให้ได้รับเงินเพิ่มพิเศษเพิ่มดังนี้

7.1. ข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่ประจำอยู่ในต่างประเทศ ถ้ามีภริยาหรือสามีร่วมอยู่ด้วย
ให้ได้รับเงินเพิ่มสำหรับภริยาหรือสามีได้อีกร้อยละ 30 ของอัตรา พ.ช.ต. ของสามีหรือภริยา แล้วแต่กรณี เว้น
แต่ในกรณีภริยาหรือสามีเป็นข้าราชการหรือลูกจ้าง และได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างจากรัฐบาล ห้ามไม่ให้จ่าย
เงินเพิ่มพิเศษ

ในกรณีภริยาหรือสามีของข้าราชการไม่ได้ร่วมอยู่ด้วยเป็นครั้งคราวในประเทศที่ข้าราชการมีตำแหน่งหน้าที่ประจำในต่างประเทศประจำอยู่ ถ้าเป็นเวลาครั้งละไม่เกิน 90 วัน และรวมกันในปีหนึ่งไม่เกิน 180 วัน ให้จ่ายเงินเพิ่มสำหรับภริยาหรือสามีได้ การนับปีให้นับตั้งแต่วันที่ข้าราชการเข้ารับหน้าที่

7.2. ข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่ประจำอยู่ในต่างประเทศ ถ้ามีบุตรติดตามข้าราชการไปอยู่ในต่างประเทศ หรือมีบุตรเกิดใหม่อยู่ในต่างประเทศด้วย ไม่ว่าจะอยู่ในประเทศเดียวกับข้าราชการประจำอยู่หรือไม่ก็ตาม ให้ได้รับเงินเพิ่มพิเศษสำหรับบุตรระหว่างที่ข้าราชการและบุตรนั้นอยู่ในต่างประเทศเพิ่มขึ้นตามจำนวนบุตรในอัตราคนละ ร้อยละ 5 ของอัตรา พ.ช.ต.ของข้าราชการ แต่ถ้าเงินเพิ่มสำหรับบุตรแต่ละคนเมื่อคิดตามอัตราแลกเปลี่ยนแล้ว มีจำนวนต่ำกว่าคนละ 300 บาทต่อเดือน ก็ให้ได้รับในอัตราบุตรคนละ 300 บาทต่อเดือน

ในกรณีบุตรของข้าราชการเดินทางกลับประเทศไทยเป็นครั้งคราวในระหว่างที่ข้าราชการมีตำแหน่งหน้าที่ประจำอยู่ในต่างประเทศ ถ้าเป็นเวลาครั้งละไม่เกิน 90 วัน และรวมกันในปีหนึ่งไม่เกิน 180 วัน ให้จ่ายเงินเพิ่มสำหรับบุตรได้ การนับปีให้นับตั้งแต่วันที่ข้าราชการเข้ารับหน้าที่

สำหรับบุตรของข้าราชการที่จะได้รับเงินเพิ่มพิเศษสำหรับบุตรนั้น จะต้องอยู่ในหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

7.2.1. บุตรนั้นต้องเป็นบุตรอันชอบด้วยกฎหมายของข้าราชการ และจะต้องยังไม่เคยสมรส ยังไม่มีอาชีพ และอายุไม่เกิน 20 ปีบริบูรณ์ เว้นแต่เมื่ออายุครบ 20 ปีบริบูรณ์ กำลังศึกษาอยู่ในชั้นอุดมศึกษาหรือชั้นการศึกษาที่ ก.พ. ให้เทียบเท่า ก็ให้ได้รับไปจนจบการศึกษา แต่ไม่เกินอายุ 25 ปีบริบูรณ์

7.2.2. บุตรนั้นต้องมีจำนวนไม่เกิน 4 คน ในกรณีที่มิบุตรบุญธรรมรวมอยู่ด้วย บุตรบุญธรรมต้องมีจำนวนไม่เกิน 1 คน ถ้าข้าราชการมีบุตรซึ่งรวมทั้งบุตรบุญธรรมเกินกว่า 4 คน ให้ได้รับเงินเพิ่มพิเศษสำหรับบุตรเพียง 4 คน

7.3. ในกรณีที่ทั้งบิดาและมารดาต่างเป็นข้าราชการมีสิทธิได้รับเงิน พ.ช.ต. ให้จ่ายเงินเพิ่มพิเศษสำหรับบุตรทางอัตรา พ.ช.ต. ของข้าราชการที่สูงกว่าแต่เพียงทางเดียว”

ให้ไว้ ณ วันที่ 4 ตุลาคม 2511

(ลงนาม) จอมพล ถ. กิตติขจร
นายกรัฐมนตรี